

Fragment uit: Wolvenweer, Simon van der Geest, geïllustreerd door Karst-Janneke Rogaar, © 2022, Querido.

Alle rechten voorbehouden. Dit fragment mag uitsluitend gebruikt worden voor educatieve doeleinden in de klas en mag niet verder worden verspreid. Voor iedere andere verveelvoudiging en/of openbaarmaking door middel van druk, fotokopie of op welke wijze dan ook, dient vooraf schriftelijke toestemming te worden verkregen van Querido. Tekst- en datamining niet toegestaan.

3. Een man in pak

Ik ruk de deur open.
In de wc staat een man.

‘Klets niet!

Iwan is groot en stoer.

Hij heeft veel haar en is sterk als een beer.

En jij, jij bent dun en slap, jij hebt niet eens haar.’

‘Wel waar! Ik heb overal haar! Hier...’

Hij voelt en schrikt.

‘Wa... wa... waar is mijn haar?’

De maan schijnt op zijn witte bloes.

‘Wat is dit?’

Hij kijkt in een plas.

‘Wie is dat?’

Waar is mijn bek?

En mijn staart?

Waar is mijn staart?’

Het is echt waar.

Mijn Iwan is nu een dun,
slap ventje.

Mijn hart zegt niet meer
boemboem boemboem.

Nee, het staat stil.

‘Iwan... Je bent een mens.

Wat moet ik met een mens?’

Maar ik wacht niet. Ik ren naar mijn hol.
Ik kan wel janken.

4. Een halve wolf

BONK BONK BONK!

‘Masja!’ roept Iwan, ‘Masja!’

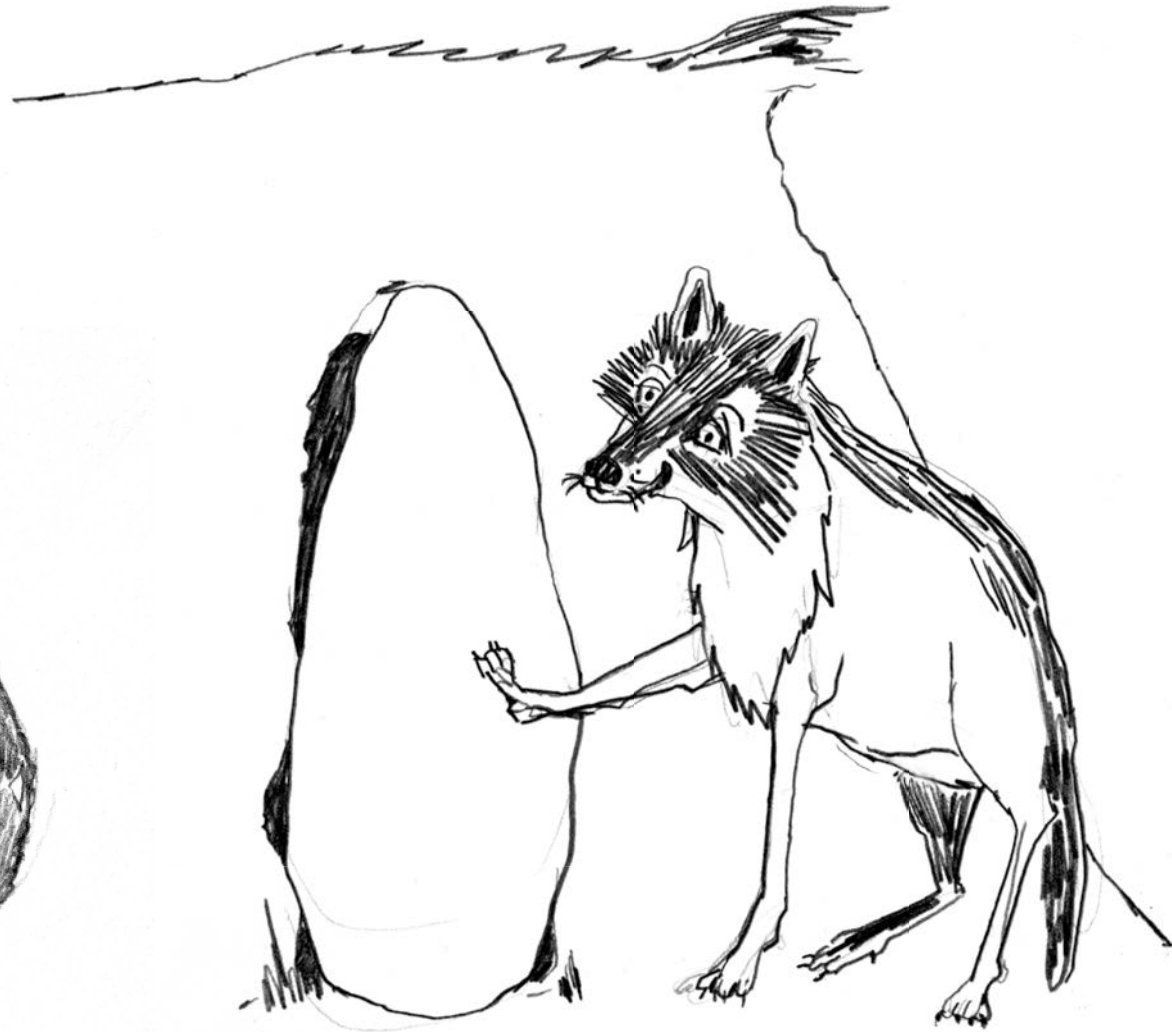
Uren staat hij al te bonken.

Maar ik doe niet open.

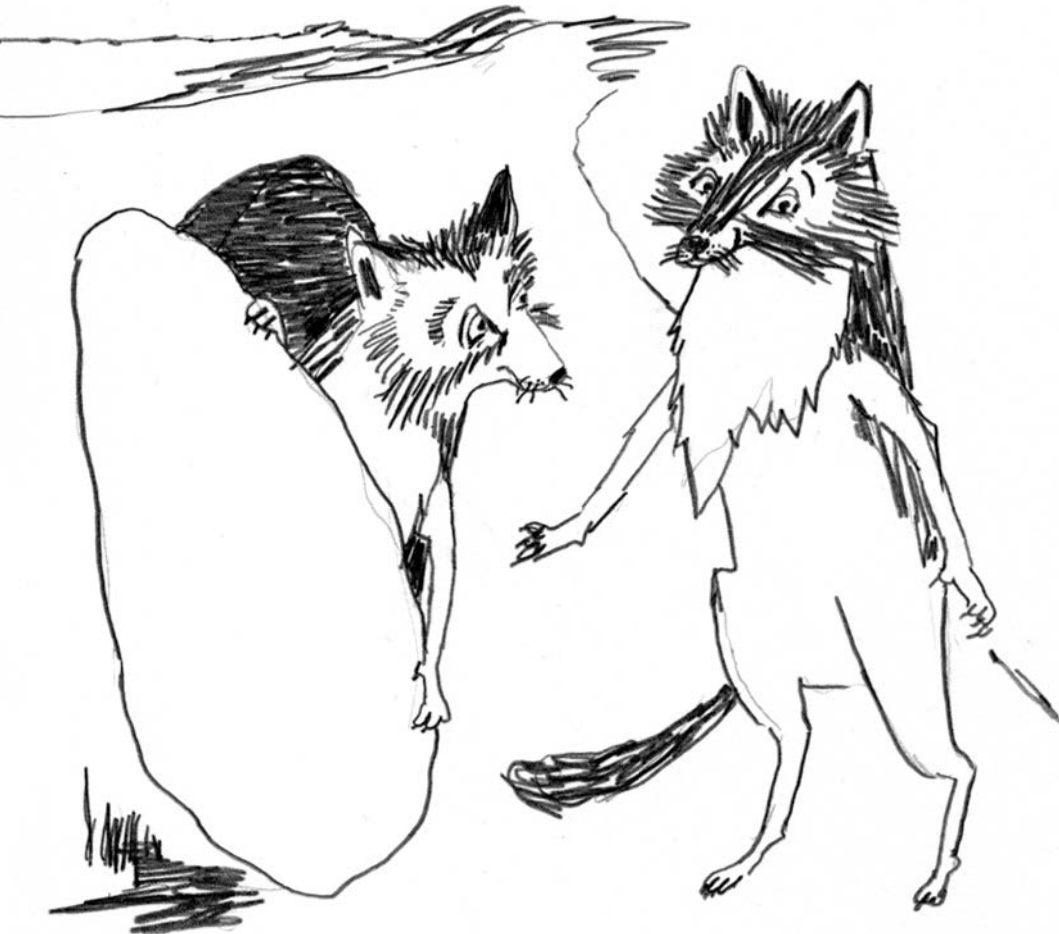
Ik kruip diep weg in mijn hol
en sla mijn staart om me heen.

‘Maar ik ben geen mens meer,’ zegt Iwan,
‘De maan verdween,
en toen werd ik weer een wolf.
Kijk maar.’

Ik steek mijn snuit om de hoek.
Het is waar. Hij is weer een wolf.
Een wolf met haar.
En sterk als een beer.
En toch...
Iwan is Iwan niet meer.

‘Het is over,’ zegt hij.

Ik grom: ‘Grrr! Het is over, ja!
Eerst ben je een wolf, dan ineens weer mens.
Wolf. Mens. Wolf. Mens.
Wat ben je nou?
Ik wil geen halve wolf.’

‘Maar ik ben een hele wolf.
Echt!
Wacht maar... Ik zal het laten zien.’